

POSTANOWIENIE

Dnia 26 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 26 maja 2020 r.,
w sprawie **K. P.** zażalenia skazanego na zarządzenie Przewodniczącego II
Wydziału Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 31 stycznia 2020 r., sygn. akt II AKo (...), o odmowie przyjęcia wniosku
skazanego o wznowienie postępowania,
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 466 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł :

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

W dniu 30 października 2019 r. K. P. wystąpił z osobistym wnioskiem o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w O. z dnia 30 października 2015 r., sygn. akt II K (...).

W dniu 19 listopada 2019 r. zarządzeniem Przewodniczącego Wydziału II Karnego Sądu Apelacyjnego w (...), wyznaczono obrońcę z urzędu w osobie radcy prawnego J. P. , celem zbadania akt sprawy i sporządzenia – w przypadku stwierdzenia podstaw prawnych - wniosku o wznowienie postępowania lub złożenia opinii o braku podstaw do złożenia takiego wniosku (k. 27 akt II AKo (...)). W dniu 16 grudnia 2019 r. do Sądu Apelacyjnego w (...) wpłynęła opinia prawna wyznaczonego obrońcy o braku podstaw do sporządzenia wniosku o wznowienie w/w postępowania (k. 31-36, akta II AKo (...)). Zarządzeniem z dnia 16 grudnia 2019 r. skazany został wezwany do usunięcia braku formalnego wniosku o wznowienie postępowania poprzez jego sporządzenie i podpisanie przez adwokata,

pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania (k. 38). W odpowiedzi skazany wniósł o wyznaczenie mu kolejnego obrońcy z urzędu w celu sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania (k. 56). Postanowieniem z dnia 9 stycznia 2020 r. wniosek ten pozostawiono bez rozpoznania (k. 58).

W związku z faktem, że skazany nie uzupełnił braku formalnego w terminie, zarządzeniem z dnia 31 stycznia 2020 r. Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) odmówił przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania karnego w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w O. z dnia 30 października 2015 r., sygn. akt II K (...).

Zażalenie na to zarządzenie złożył skazany wskazując, że Sąd Apelacyjny w (...) wykazał zupełny brak zainteresowania jego sprawą, natomiast ustanowiony z urzędu obrońca w osobie radcy prawnego J. P. zamiast bronić jego interesów, złożył opinię o braku podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania. W dalszej części uzasadnienia skazany powołał się na szereg okoliczności związanych z merytorycznym rozpoznaniem jego sprawy, a konkludując wskazał, że jest osobą niewinną, co stwarza konieczność wznowienia postępowania w sprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie skazanego jest bezzasadne i tym samym nie zasługuje na uwzględnienie.

Odnosząc się do argumentacji zawartej w złożonym środku odwoławczym wskazać należy, że nie mogą one podważyć trafności zaskarżonego rozstrzygnięcia.

W sprawie niniejszej bezspornie został zrealizowany wymóg rzetelnego procesu, bowiem sąd nie ma obowiązku wyznaczać kolejnych obrońców z urzędu, aż do uzyskania przez wnioskodawcę oczekiwanego przez niego, z założenia, pozytywnego efektu (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 27 sierpnia 2008 r., IV KZ 52/08, R-OSNKW z 2008 r., poz. 1711; z dnia 17 września 2008 r., III KZ 92/08, R-OSNKW z 2008 r., poz. 1872 oraz z dnia 26 marca 2013 r., V KZ 16/13, LEX nr 1293884). Wbrew stanowisku skarżącego uzasadnienie przedmiotowej opinii wskazuje, że wyznaczony obrońca dokonał rzetelnej analizy sprawy pod kątem ewentualnego wystąpienia podstaw

wznowieniowych przewidzianych w rozdziale 56 Kodeksu postępowania karnego. W związku z tym słusznie wezwano skazanego do usunięcia braku formalnego pisma w przedmiocie wznowienia postępowania, poprzez złożenie wniosku o wznowienie sporządzonego i podpisanego przez adwokata, skoro wniosek o wznowienie postępowania sporządzony z naruszeniem ustawowo przewidzianego przymusu adwokacko - radcowskiego jest prawnie bezskuteczny. W konsekwencji skazany powinien ustanowić sobie obrońcę z wyboru, który sporządziłby wniosek o wznowienie postępowania i taka możliwość istnieje w dalszym ciągu.

Niewątpliwym jest, że skazany w wyznaczonym terminie nie usunął wskazanego mu przez organ procesowy braku formalnego pisma, dlatego słusznie odmówiono przyjęcia osobistego wniosku o wznowienie postępowania, ponieważ takie postąpienie uzasadnia brak łącznego spełnienia warunków formalnych określonych w art. 545 § 2 k.p.k., tj. właśnie sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie przez podmiot kwalifikowany prawniczo.

Marginalnie, zaznaczyć należy, że rozpoznając niniejsze zażalenie Sąd Najwyższy nie mógł badać zasadności orzeczenia objętego wnioskiem o wznowienie, czy też innych okoliczności faktycznych, podobnie jak też istnienia przesłanek do wznowienia postępowania, gdyż stanowiłoby to obejście przepisów ustanawiających przymus adwokacki.

Mając powyższe na względzie, orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.